

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118203402
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5118203402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Mgr. D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom X... XXXX/XX, XXX XX L. U. G., zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, proti žalovanému: PK - Partner s.r.o., so sídlom Športová 1334, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 44 496 711, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, so sídlom N. XXX/ X-X, XXX XX D. R., v konaní o určenie neplatnosti uznesenia prijatého mimo valného zhromaždenia spoločnosti PK - Partner s.r.o., IČO: 44 496 711, zo dňa 11.1.2018, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/16/2018-165 zo dňa 7. júna 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/16/2018-165 zo dňa 7. júna 2019 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že uznesenie mimo valného zhromaždenia spoločnosti PK - Partner s.r.o., IČO: 44 496 711, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 50444/L zo dňa 11.1.2018 v znení:

„Spoločnosť PK - Partner s.r.o., IČO: 44 496 711 (ďalej len poškodená spoločnosť), podáva podľa § 125 ods. 1 písm. h/ Obchodného zákonníka a článku VIII ods. 2 písm. g/ Spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti PK - Partner s.r.o. do 30 dní od prijatia tohto uznesenia na príslušný súd žalobu o vylúčenie spoločníka Mgr. D. L., nar. X.X.XXXX, bytom L. U. G., ul. X. G. XXXX/XX za porušenie povinností spoločníka, ktorého sa dopúšťa v podstate tým, že ako spoločník poškodenej spoločnosti a spoločnosti PK Partner SK s.r.o., IČO: 50 039 288 (konkurenčná spoločnosť I), previedol na konkurenčnú spoločnosť I motorové vozidlá a zamestnancov tak, ako je uvedené vo výzve zo 4.10.2017 (ktorá je súčasťou tohto uznesenia), tuneluje poškodenú spoločnosť tak, že bez vedomia a súhlasu konateľa C. K. previedol z účtu poškodenej spoločnosti značné finančné čiastky a tak 11.10.2017 z účtu previedol celkom 36.609,34 EUR, tieto napriek výzve z 8.11.2017 nevrátil (výzva je súčasťou tohto uznesenia).

Okrem uvedeného konania sa Mgr. L. dopúšťa nekalosúťažného konania v zmysle § 44 ods. 2 písm. c/, d/, g/ Obchodného zákonníka, keď ako spoločník poškodenej spoločnosti, konkurenčnej spoločnosti I a spoločnosti GO-KO s.r.o., IČO: 50 895 311 porušil obchodné tajomstvo a zneužil informácie o obchodných partneroch poškodenej spoločnosti, ktoré neboli verejnosti prístupné a s INA Kysuce s.r.o., IČO: 36 386 553, Schaeffler Skalica s.r.o. (predtým INA Skalica s.r.o.), IČO: 36 998 140, KIA Motors Slovakia s.r.o. uzavrel obchodné zmluvy na úkor poškodenej spoločnosti v súlade s predmetom jej

činnosti. Tohto konania sa dopúšťa napriek tomu, že bol vyzvaný na upustenie od takého konania a upozornený na možnosť vylúčenia zo spoločnosti“, je neplatné.

Samostatným výrokom okresný súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, vyjadrenie žalovaného k žalobe, priebeh pojednávania konaného dňa 7.6.2019, rozsah vykonaného dokazovania vyjadreného v odseku 4. odôvodnenia napadnutého rozsudku a za aplikácie Čl. 8, Čl. 15 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, 3, § 154, § 191 ods. 1, 2 CSP, § 130, § 131 ods. 1 až 5, § 125 ods. 1 písm. h) Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. K termínu pojednávania dňa 07.06.2019 o 10:45 hod. okresný súd uviedol, že právnych zástupcov sporových strán predvolal už priamo na termíne predbežného prejednanie sporu dňa 30.4.2019 (č.l. 81 spisu). Termín pojednávania na deň 07.06.2019 zobrali právni zástupcovia na vedomie, čím je týmto momentom ich predvolanie na termín pojednávania dňa 07.06.2019 o 10:45 hod. potrebné považovať za zrealizované riadne a včas, teda v súlade s úpravou podľa ust. § 178 ods. 2 CSP. Pokiaľ právny zástupca žalovaného až podaním, síce odoslaným okresnému súdu dňa 06.06.2019 o 14:49:11 hod., avšak okresnému súdu doručeným podľa správy z ÚPVS k spisu sp. zn. 19Cb/16/2019 dňa 07.06.2019 o 11:50:00 (č.l. 159 spisu), žiadal zo zdravotných dôvodov na strane právneho zástupcu žalovaného odročiť pojednávanie, nebolo možné takúto žiadosť právneho zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 07.06.2019 o 10:45 hod. vyhodnotiť ako včasnú žiadosť o odročenie pojednávania. Táto žiadosť právneho zástupcu žalovaného nebola k momentu začatia prvého pojednávania v tejto veci dňa 07.06.2019 o 10:45 hod. až do jeho skončenia o 11:15 hod. ani k dispozícii konajúceho súdu, ani k dispozícii zákonného sudcu, ako to vyplynulo z č.l. 149 - 159 spisu. V nadväznosti na to preto nemohol okresný súd reagovať na žiadosť právneho zástupcu žalovaného podľa ust. § 183 ods. 4 veta prvá CSP. Podporne okresný súd k návrhu na odročenie pojednávania poukázal na obsah správy Chirurgickej ambulancie - UPS, Považská Bystrica, vystavenej dňa 03.06.2019 a potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti s údajom o práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného od 04.06.2019 (č.l. 151 - 152 spisu), podľa ktorých časových údajov vyplývajúcich z týchto listinných dôkazov okresný súd nehodnotil žiadosť právneho zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania ani ako súladnú s ust. § 183 ods. 2 veta prvá CSP. Skutočnosti označené právnym zástupcom žalovaného ako dôvod jeho neúčasti nenastali krátko pred pojednávaním vytyčeným na termín 07.06.2019. U právneho zástupcu žalovaného bol dostatočný časový priestor na včasné požiadanie o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 07.06.2019. Keďže na strane právneho zástupcu žalovaného vznikli prekážky v účasti na pojednávaní vytyčenom na deň 07.06.2019, už dňa 03.06.2019, uvedené vyplynulo z dokladu podľa č.l. 152 - zo správy Chirurgickej ambulancie - UPS, Považská Bystrica, vystavenej dňa 03.06.2019, týkajúce sa jeho zdravotného stavu, bolo nevyhnutné konštatovať, že právny zástupca žalovaného mal do momentu začatia pojednávania, vytyčeného na deň 07.06.2019 do 10:45 hod. dostatočný čas na to, aby požiadal o odročenie pojednávania, čas spolu s preukázaním splnenia podmienok podľa úpravy ust. § 183 ods. 2 CSP. Súčasťou žiadosti právneho zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania nebolo ani preukázanie podmienky, že žalovaný odôvodnene trval na osobnom zastúpení práve právnym zástupcom žalovaného JUDr. Tiborom Bickom, advokátom a že od právneho zástupcu žalovaného nie je možné spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Časová súvislosť - časový odstup medzi vznikom prekážky - účasti na pojednávaní na strane právneho zástupcu žalovaného a samotným momentom začatia pojednávania vytyčeného na termín 07.06.2019 o 10:45 hod. vylúčila záver okresného súdu, podľa ktorého prekážka týkajúca sa zdravotného stavu právneho zástupcu žalovaného brániaca mu účasti na pojednávaní, o ktorej svedčia listinné dôkazy podľa č.l. 151 - 152 spisu, nastala krátko pred predmetným pojednávaním (§ 183 ods. 2 veta prvá CSP). Na základe týchto zhodnotení okresný súd mal za to, že na termíne pojednávania dňa 07.06.2019 mal splnené podmienky podľa ust. § 180 CSP, a preto nariadil pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, vec prejednal a meritórne rozhodol. V súvislosti s poučovacou povinnosťou okresný súd poukázal na to, že žalovaný bol zastúpený právnym zástupcom, pričom podľa ust. § 160 ods. 3 písm. b) CSP poučovaciu povinnosť súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom.

3. Okresný súd poukázal na nespornú skutočnosť, a to existenciu spoločenskej zmluvy žalovaného s obsahom, ako vyplynul z č.l. 87 a nasledujúce spisového materiálu, ďalej za nespornú označil existenciu uznesenia žalovaného zo dňa 11.1.2018 - Uznesenie mimo valného zhromaždenia spoločnosti PK -

Partner s.r.o., IČO: 44 496 711, zapísanej v Obchodnom registri na Okresnom súde v Žiline, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 50444/L (ďalej aj len „Uznesenie“).

4. Okresný súd skonštatoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorá vyplynula z verejne dostupného výpisu z obchodného registra žalovaného, podľa ktorého je žalobca spoločníkom a aj konateľom žalovaného v spojení s úpravou § 131 ods. 1 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka. Súčasne mal danú i pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, a to s poukazom na ust. § 131 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka. Okresný súd mal za to, že bola splnená aj lehota na podanie žaloby, a to lehota troch mesiacov podľa ust. § 131 ods. 1 veta tretia Obchodného zákonníka, keď dňom 11.1.2018 došlo k prijatiu predmetného uznesenia a k začatiu konania došlo doručením žaloby na Okresný súd Žilina dňa 8.2.2018. S poukazom na ust. § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, vzhľadom na úpravu ust. § 137 písm. d) CSP okresný súd mal za to, že podmienkou úspešnosti podania žaloby v tejto veci nebola požiadavka preukázania existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na navrhovanom určení, pretože tento naliehavý právny záujem vyplýval priamo z úpravy podľa § 131 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka.

5. Okresný súd pri dôvodnosti podanej žaloby žalobcu kládol dôraz najmä na uznesenie, spoločenskú zmluvu žalovaného, a to konkrétne článok VIII bod 5.), 6.), ako aj na ostatný obsah spoločenskej zmluvy, v spojení so skutočnosťami vyplývajúcimi z verejne dostupného obchodného registra Okresného súdu Žilina, ktoré sa týkali zápisu žalovaného v obchodnom registri a ktoré dôkazy okresný súd vyhodnotil za aplikácie ust. § 191 ods. 1, 2 CSP. Pokiaľ žalobca okrem iného ako dôvod neplatnosti Uznesenia tvrdil absenciu hlasovania valného zhromaždenia žalovaného per rollam pri prijímaní uznesení valného zhromaždenia žalovaného v spoločenskej zmluve žalovaného, tak okresný súd mal za to, že z obsahu spoločenskej zmluvy žalovaného skutočne dojednanie o takomto spôsobe hlasovania pri prijímaní uznesení valného zhromaždenia žalovaného nevyplýva. Zároveň však z obsahu spoločenskej zmluvy žalovaného, ani z relevantnej hmotno-právnej úpravy nevyplýva zákaz, a teda vylúčenie takéhoto postupu pri hlasovaní pri prijímaní uznesení valného zhromaždenia žalovaného. Za tohto stavu okresný súd podľa Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR skonštatoval, že absencia dojednania hlasovania spôsobom per rollam pri prijímaní Uznesenia valného zhromaždenia žalovaného v spoločenskej zmluve nie je sama o sebe relevantným dôvodom neplatnosti Uznesenia a skutočnosť prijatia Uznesenia týmto spôsobom hlasovania nezakladá rozpor Uznesenia ani so spoločenskou zmluvou, ani so zákonom.

6. Pre meritórne rozhodnutie okresný súd považoval za nosné dojednanie podľa článku VIII body 5.) a 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného. Z článku VIII bod 5.) spoločenskej zmluvy žalovaného na základe prejavenej vôle zakladateľov spoločnosti žalovaného vyplynula úprava rozdelenia hlasov medzi spoločníkov žalovaného nasledovne: Každý spoločník má jeden hlas na každé jedno euro svojho splateného vkladu, t.j. Mgr. D. L. má 2.550 hlasov (t.j. 51% všetkých hlasov) a C. K. má 2.450 hlasov (t.j. 49 % všetkých hlasov). V bode 6.) článku VIII spoločenskej zmluvy žalovaného je obsiahnutá jednoznačná, určitá, zrozumiteľná a nepochybná úprava založená opäť prejavenu vôle zakladajúcich spoločníkov, na základe ktorej pre prijatie akéhokoľvek rozhodnutia valného zhromaždenia je potrebných aspoň 3.350 hlasov, čo predstavuje 67 % všetkých hlasov spoločníkov. Táto úprava, tak ako vyplýva z obsahu spoločenskej zmluvy, dopadá na akéhokoľvek rozhodnutie valného zhromaždenia, a teda aj na uznesenia prijímané podľa § 131 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka mimo valného zhromaždenia. V nadväznosti na to okresný súd určil neplatnosť Uznesenia práve pre rozpor s článkom VIII bod 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného, pretože pre jeho prijatie, a to nezávisle na spôsobe hlasovania, nebol dosiahnutý aspoň v článku VIII bod 6.) veta prvá spoločenskej zmluvy žalovaného určený počet hlasov 3.350, čo zodpovedá 67 % všetkých hlasov spoločníkov. Tento záver jednoznačne vyplýva z vykonaného dokazovania, podľa ktorého bolo nesporné, že žalobca disponoval 51% všetkých hlasov a za Uznesenie nehlasoval, čo vyplýva z jeho tvrdení uvádzaných v konaní, pričom žalovaný, ktorého v tomto smere ťažilo dôkazné bremeno k preukázaniu opaku, takýto opak (teda, že žalobca za Uznesenie hlasoval a v nadväznosti na to, že bol dosiahnutý potrebný počet hlasov podľa článku VIII bod 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného), nepreukázal. Vzhľadom na obsah Uznesenia, v ktorom sú konštatované vo vzťahu k žalobcovi skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby voči žalobcovi o jeho vylúčenie ako spoločníka zo spoločnosti žalovaného, hodnotil okresný súd ako naplnenú i podmienku neplatnosti Uznesenia vyplývajúcu z ust. § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, všetko nezávisle na stanovisku žalovaného prezentovaného v rámci vyjadrenia sa k žalobe, podľa ktorého sa rozhodol žalobu o vylúčenie žalobcu ako spoločníka z obchodnej spoločnosti žalovaného nepodať. Okresný súd mal za to, že pre rozhodnutie vo veci bol určujúci stav k momentu meritórneho rozhodnutia nezávisle od potencionálneho správania sa žalovaného. Nakoľko predmetom Uznesenia bolo hodnotenie konania

žalobcu odôvodňujúce z pohľadu žalovaného vylúčenie žalobcu ako spoločníka zo spoločnosti, okresný súd skonštatoval, že právne dôsledky Uznesenia, a teda i samotné Uznesenie, ktoré je v rozpore so spoločenskou zmluvou žalovaného ako zdôvodnil okresný súd, obmedzilo práva žalobcu ako spoločníka žalovaného. Pokiaľ žalovaný v rámci procesnej obrany tvrdil, že hlasovacie kvórum bolo dodržané, pretože na hlasy spoločníka, ktorý má byť vylúčený, sa neprihliada, okresný súd sa s touto procesnou obranou žalovaného nestotožnil. Za určujúce, ako bolo konštatované okresným súdom, považoval jasne formulovaný obsah spoločenskej zmluvy podľa článku VIII bod 6.), ktorý výslovne určuje potrebný počet hlasov 3.350, čo zodpovedá 67 % všetkých hlasov spoločníkov pre prijatie akéhokoľvek uznesenia valného zhromaždenia, a teda aj uznesenia, v rámci ktorého sa napĺňa pôsobnosť valného zhromaždenia podľa § 125 ods. 1 písm. h) Obchodného zákonníka. Už samotná táto skutočnosť podľa okresného súdu odôvodnila záver o vecnej dôvodnosti žaloby, v nadväznosti na čo okresný súd určil neplatnosť Uznesenia tak, ako vyplývala z výroku rozsudku okresného súdu.

7. V samostatnom odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť prijatia Uznesenia mimo valného zhromaždenia, ku splneniu podmienok pre postup podľa ust. § 130 Obchodného zákonníka, teda že p. C. K. ako konateľ a spoločník žalovaného predložil žalobcovi ako spoločníkovi návrh Uznesenia na písomné vyjadrenie sa, ťažilo dôkazné bremeno v tomto konaní žalovaného. K označeným dôkazom zo strany žalovaného okresný súd primárne poukázal na úpravu ust. § 153 ods. 2 CSP, teda na úpravu účinkov sudcovskej koncentrácie konania a vzhľadom na nedodržanie lehoty, v ktorej bola právnomu zástupcovi žalovaného uložená povinnosť prezentovať všetky dôkazné návrhy, okresný súd neprihliadol na dôkazný návrh, na výsluch osoby C. K. a svedkyne p. N. G.. Vo vzťahu k dôkazným návrhom a aj k dôkaznému návrhu výsluchu svedkyne p. H. K., ktorú navrhol žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vypočuť už podaním vyjadrenia k žalobe zo dňa 7.5.2018, okresný súd poukázal na priebeh pojednávania dňa 7.6.2019 v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného s tým, že žalovaný ani nevyužil efektívne procesný priestor vytvorený mu procesným postupom okresného súdu na samotné zabezpečenie týchto svedkov na termíne pojednávania 7.6.2019, ako to avizoval podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 18.5.2019. Pokiaľ išlo o osobu svedkyne p. H. K., ktorú navrhol vypočuť žalovaný na okolnosti vymedzené, okresný súd skonštatoval, že spornou skutkovou okolnosťou významnou pre meritórne rozhodnutie v tejto veci nebola okolnosť samotného prijatia Uznesenia a odoslania Uznesenia mimo valného zhromaždenia z 11.1.2018 žalobcovi, ale skutočnosť naplnenia podmienky podľa § 130 veta druhá Obchodného zákonníka, teda predloženie návrhu tohto Uznesenia C. K. ako konateľom a spoločníkom žalovaného žalobcovi ako spoločníkovi žalovaného, spolu s oznámením lehoty na písomné vyjadrenie, ku ktorej spornej hmotno-právnej skutkovej okolnosti dôkazný návrh na výsluch svedkyne p. H. K., učinенý právny zástupcom žalovaného z pohľadu jeho odôvodnenia právny zástupcom žalovaného ani nesmeroval. Súhrne k dôkazným návrhom žalovaného na výsluch osôb p. H. K., p. C. K. a p. N. G. okresný súd považoval za dôležité zdôrazniť primárny dôvod rozhodnutia vo veci, preukázaná existencia ktorého už sama o sebe odôvodňovala záver o vecnej dôvodnosti žaloby. V nadväznosti na toto konštatovanie okresným súdom bol potom okruh dôkazných návrhov na výsluch označených osôb hodnotený ako nie relevantný a nie hospodárny. Rovnako žalovaný, ktorého ťažilo dôkazné bremeno, nepreukázal, že by samotné výsledky hlasovania konateľ žalovaného p. C. K. oznámil žalobcovi ako spoločníkovi v súlade s úpravou § 130 veta piata Obchodného zákonníka. Na záver okresný súd zdôraznil, že bolo preukázané a žalovaným v konaní efektívne nespochybnené a nevyvrátené realizované oznámenie vyjadrenia nesúhlasu žalobcu s návrhom Uznesenia, ako vyplývalo z listinného dôkazu podľa čl. 18 až 21 spisu v spojení s úpravou § 130 veta štvrtá Obchodného zákonníka, čo tiež vo svojich dôsledkoch podporilo záver o nedodržaní postupu pri prijímaní uznesenia podľa § 130 Obchodného zákonníka. Na tomto mieste okresný súd zároveň zdôraznil, že potvrdenie doručenia listu žalovaného zo dňa 6.12.2017 (č.l. 15 spisu) v liste žalobcu zo dňa 12.12.2017 (č.l. 18 spisu) vzhľadom na obsah listu žalobcu zo dňa 12.12.2017, kde namieta doručenie prílohy - samotného návrhu uznesenia zo dňa 5.12.2017 a upozornení zo dňa 4.10.2017 a zo dňa 8.11.2017 nepreukázali, a to ani s výsledkami ostatného vo veci vykonaného dokazovania samotnú skutočnosť doručenia návrhu Uznesenia žalobcovi na vyjadrenie.

8. Osobitne k procesnej situácii, ktorá vznikla v priebehu konania na strane žalovaného v súvislosti s konaním Bc. L. L. ako konateľky žalovaného za žalovaného, keď táto podala vo veci jednak vyjadrenie k žalobe zo dňa 10.4.2018 (č.l. 36 spisu), ktorým sa žalovaný v celom rozsahu so žalobou stotožnil a tiež realizovala právny úkon odvolania plnej moci udelenej žalovaným právnomu zástupcovi JUDr. Tiborovi Bickovi, poukázal okresný súd na obdobne aplikovateľné závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp. zn.

5Cdo/211/2013, ktoré rozhodnutie síce bolo prijaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale je obdobne aplikovateľné i v tomto konaní podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd poukázal v odseku 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku na podstatnú časť z rozsudku Najvyššieho súdu SR a tieto vyjadrené závery aplikoval v pomeroch prejednávanej veci spolu s úpravou vyplývajúcou z Čl. 5 CSP. Práve úpravu podľa Čl. 5 CSP okresný súd hodnotil ako úpravu, ktorá má priestor pre uplatnenie v prejednávanej veci vzhľadom na konkrétne okolnosti týkajúce sa prejednávanej veci, tak ako sú v súvislosti s postupom Bc. L. L. v tejto veci konajúcej za žalovaného vymedzené vyššie, všetko pri vedomosti a zohľadnení obsahu procesnej obrany žalovaného, ktorá následne vyplynula z vyjadrenia sa právneho zástupcu žalovaného vo veci a v rámci ktorej žalovaný uplatnené určenie neplatnosti Uznesenia namietal a vecne sa voči žalobe bránil. Okresný súd hodnotil konanie Bc. L. L. v tejto veci tak, ako bolo uvedené vyššie (učinenie vyjadrenia sa zo dňa 10.4.2018 s obsahom, ako vyplynul z písomného vyjadrenia a najmä odvolanie plnej moci právneho zástupcovi žalovaného) ako zjavné zneužitie jej práva konateľky podľa Článku 5 CSP. Tento záver okresného súdu bol odôvodnený tým, že pri zohľadnení právnych dôsledkov týchto úkonov, a to najmä úkonu odvolania plnej moci žalovaného by v konaní mohla vzniknúť patová situácia, ktorá by vo svojich dôsledkoch bránila náležitému uplatneniu práv žalovaného v konaní. V nadväznosti na uvedené okresný súd pri prejednaní veci bral do úvahy procesnú obranu žalovaného vyplývajúcu z podania jeho právneho zástupcu zo dňa 7.5.2018 a vecne sa ňou zaoberal.

9. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Žalobe žalobcu vyhovel, preto žalobcovi voči žalovanému priznal 100% nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a ktoré vydá vyšší súdny úradník.

10. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote (v spojení aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/47/2020 zo dňa 25. februára 2021 (č.l. 312 - 318 spisu) podal odvolanie žalovaný. Žalovaný považoval rozsudok okresného súdu za nesprávny v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f), g) a h) CSP.

11. Žalovaný namietal, že primárne neboli splnené podmienky na konanie v neprítomnosti žalovaného dňa 7.6.2019. Právny zástupca žalovaného elektronicky doručil okresnému súdu riadne a odôvodnené ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní dňa 7.6.2019 ešte dňa 6.6.2019. Skutočnosť, že ospravedlnenie bolo zákonnej sudkyňi predložené až po skončení pojednávania, žalovaný nezavinil a uvedené nemôže byť na jeho ujmu. V tomto ospravedlnení boli doložené dôvody neúčasti právneho zástupcu žalovaného a tieto bez akýchkoľvek pochybností boli preukázané. Okresnému súdu bolo známe, že právny zástupca žalovaného je ťažko telesne postihnutý, zranenie, ktoré utrpel dňa 3.6.2019, mu spôsobilo to, že na pravé oko v dôsledku opuchu vôbec nevidel, nemohol čítať ani písať. Dôvody ospravedlnenia preto boli pochopiteľné. Okresnému súdu bolo jasné, že žalobca klame a manipuluje s dôkazmi (napr. protiprávne odvolanie plnomocenstva Bc. L. a iné), preto žalovaný dôvodne trval na odročení pojednávania. Pre nesprávny procesný postup okresného súdu žalovaný nemohol uplatniť svoje práva, vyjadriť sa k tvrdeniam žalobcu, predkladať návrhy a dôkazy, a v dôsledku toho boli porušené práva žalovaného.

12. Žalovaný nesúhlasil ani s tým, že dôkazy z jeho strany neboli navrhnuté v lehote určenej okresným súdom v zmysle koncentračnej zásady. Je pravdou, že dňa 30.4.2019 pri predbežnom prejednaní sporu sa právny zástupca žalobcu vyjadril, že je ochotný vo veci rokovať v záujme dohody. Právny zástupca žalovaného dohodol s ním schôdzku a v záujme rešpektovania nariadeného termínu pojednávania požiadal dňa 9.5.2019, aby okresný súd predĺžil lehotu určenú na predloženie dôkazov pri predbežnom prejednaní sporu do 20.5.2019. Žiadosť bola okresnému súdu doručená dňa 9.5.2019 o 13:11:36. Návrhy na dokazovanie výsluchom svedkov boli doručené už 17.5.2019, preto nebol dôvodný záver okresného súdu, že tak žalovaný neurobil v stanovenej lehote. Už v podaní zo dňa 7.5.2018 žalovaný navrhol vypočuť ako svedkyňu H. K. na okolnosti prijatia Uznesenia mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.1.2018, medzi ktoré nepochybne patrí aj splnenie podmienok podľa § 130 veta druhá Obchodného zákonníka. Okresný súd nemôže hodnotiť dôkaz, ktorý nevykoná, preto závery okresného súdu vo vzťahu k tejto svedkyňi sú nepodloženými a predčasnými úvahami zo strany okresného súdu. Vzhľadom na zavádzajúce tvrdenia žalobcu, okrem iného aj ohľadom doručovania zásielok, žalovaný považoval za dôležité vykonanie všetkých navrhnutých dôkazov.

13. Žalovaný považoval za závažné pochybenie okresného súdu, ktorý sa vôbec nezaoberal obranou z vyjadrenia zo dňa 7.5.2019 v tom, že Uznesenie mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.1.2018 bolo zrušené Uznesením mimo valného zhromaždenia zo dňa 4.5.2018. Aj keď na otázku zákonnej sudkyne právny zástupca odpovedal, že proti tomuto uzneseniu žalobu podľa ust. § 131 Obchodného zákonníka nepodali, okresný súd sa s touto nepochybne dôležitou skutočnosťou nevysporiadal. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia je základnou zložkou spravodlivého konania. Žalovaný považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, arbitrárny.

14. Okresný súd podľa žalovaného bezdôvodne nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný primárne uviedol, že okresný súd nemal splnené podmienky na vykonanie pojednávania dňa 7.6.2019, a preto nemohol rozhodnúť vo veci. Žalovaný mal za to, že je potrebné z opatrnosti sa stručne vyjadriť aj k meritornému prejednaniu veci. Hoci spoločenská zmluva žalovaného neobsahuje ustanovenia o hlasovaní mimo valného zhromaždenia, v článku XVII bod 2.) sa výslovne hovorí, že „...právne vzťahy v tejto spoločenskej zmluve výslovne neupravené, sa spravujú príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako aj ostatnými právnymi predpismi platnými na území Slovenskej republiky.“ Preto platí, že v zmysle § 127 ods. 5 písm. b) Obchodného zákonníka spoločník nemôže vykonávať hlasovacie právo, ak valné zhromaždenie rozhoduje o jeho vylúčení zo spoločnosti. Pokiaľ okresný súd svoje rozhodnutie oprel na základe jednostranných a tendenčných tvrdení žalobcu o článok VIII bod 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného a nerešpektoval ustanovenie článku XVII bod 2.) spoločenskej zmluvy a v nadväznosti na to § 127 ods. 5 písm. b) Obchodného zákonníka, tak napadnutý rozsudok okresného súdu žalovaný považoval za nezákonný. Okresný súd mal k dispozícii spoločenskú zmluvu žalovaného a napriek tomu sa s článkom XVII bod 2.) nezaoberal a nevysporiadal. Ťažiskovo svoje rozhodnutie okresný súd oprel s poukazom na čl. VIII bod 5.) spoločenskej zmluvy, čím založil jednostrannosť a tendenčnosť svojho rozsudku. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v ods. 15. na strane 10 uvádza, že žalovaný nepreukázal, že za Uznesenie zo dňa 11.1.2018 hlasoval aj spoločník C. K. (Mgr. L. bol proti a nemohol hlasovať), naznačuje, že uznesenie z uvedeného dňa vôbec nevzniklo. Je pravdou, že na strane žalovaného je povinnosť tvrdiť a preukázať svoju obranu, ale v prvom rade bolo povinnosťou žalobcu preukázať tvrdenia uvedené v žalobe. Žalobca v tomto smere vôbec žiadne dôkazy neprodukoval. Žalovaný má za to, že okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, nevykonal dôkazy potrebné na rozhodnutie a vydal rozsudok nezákonný a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Okresný súd nesprávne posúdil to, ak ospravedlnenie žalovaného zo dňa 6.6.2019 hodnotil za nedôvodné a naň nereagoval v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP a následne považoval podmienky v zmysle ust. § 180 CSP za splnené, tým neprípustne vykonal pojednávanie dňa 7.6.2019 a meritorne rozhodol. Okrem toho podľa žalovaného nesprávne právne posúdil vec z hľadiska ust. § 130 a § 131 Obchodného zákonníka, keď správnu právnu úpravu nesprávne aplikoval na zistený skutkový stav. Rovnako je nezákonný aj výrok o náhrade trov konania. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

15. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Primárne poukázal na to, že Bc. L. L. bola ustanovená za likvidátorku, a to s účinnosťou od 16.07.2019, kedy zanikli všetky oprávnenia a plnomocenstvá poskytnuté bývalými štatutárnymi zástupcami na konanie v záležitostiach spoločnosti a v mene spoločnosti môže od 16.07.2019 konať iba likvidátor alebo osoba ňou poverená. Žalobca sa preto domnieval, že podanie JUDr. Bicka nie je podaním žalovaného a odvolanie podané nebolo.

16. Žalobca mal za to, že okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, toto vyhodnotil za aplikácie ust. § 191 a nasl. CSP. Rozhodnutie okresného súdu je riadne odôvodnené. Okresný súd primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská sporových strán, vyjadril právne predpisy, ktoré aplikoval. V odvolaní žalovaný neuviedol žiadne iné skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

17. K vyjadreniu žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu zo dňa 07.11.2019 sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 22.09.2021 (č.l. 330 spisu). Žalovaný zotrval na obsahu odvolania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/47/2020 zo dňa 25.02.2021, ktorým najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline a vec mu vrátil na ďalšie konanie so záverom, že likvidátorka žalovaného Bc. L. nebola oprávnená odvolať JUDr. Bickovi Plnomocenstvo zo dňa 29.04.2019 a krajský súd mal odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/16/2018-165 zo dňa

07.06.2019 prejednať. Právny zástupca žalobcu i napriek rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR naďalej tvrdí, že likvidátorka Bc. L. dôvodne JUDr. Bickovi plnomocenstvo na zastúpenie odvolala. Odvolanie žalovaného obsahuje dôvodné výhrady, s ktorými je nutné sa vysporiadať. Bez rozhodnutia vo veci nie je možné k týmto zaujať stanovisko, preto žalovaný na odvolaní trval a navrhol, aby odvolací súd o ňom rozhodol zákonným spôsobom.

18. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 23.09.2021 (č.l. 335 spisu) vyjadrenie žalovaného zo dňa 22.09.2021 bolo doručené žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní za aplikácie ust. § 374 ods. 2 CSP. Právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 27.09.2021 uviedol, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. K uzneseniu NS SR sp. zn. 4Obdo/47/2020 zo dňa 25.02.2021 sa žalobca nevyjadruje. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov súdneho konania v rozsahu 100%.

19. Krajský súd podaním zo dňa 28.09.2021 (č.l. 346 spisu) právnomu zástupcovi žalovaného zaslal na vedomie podanie žalobcu zo dňa 27.09.2021.

20. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

21. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/78/2021-349 zo dňa 04.10.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 12.10.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

22. Primárne krajský súd k postupu svojho konania, a to prejednávania odvolania žalovaného, za ktorého konal právny zástupca JUDr. Tibor Bicko, advokát, so sídlom N. XXX/X-X, XXX XX D. R., poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - uznesenie sp. zn. 4Obdo/47/2020 zo dňa 25. februára 2021, ktorým bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/204/2019-245 zo dňa 08. januára 2020 zrušené a vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie so záverom o neúčinnosti odvolania plnej moci likvidátorkou, ktorú mal udelenú právny zástupca žalovaného JUDr. Tibor Bicko. Vzhľadom k uvedenému záveru Najvyššieho súdu SR preto odvolanie žalovaného zo dňa 13.9.2019 (č.l. 186 - 187 spisu), podané JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, za žalovaného je odvolaním podaným oprávnenou osobou, ak JUDr. Tibor Bicko konal na základe udeleného plnomocenstva zo strany žalovaného, za súčasného konštatovania Najvyšším súdom SR o tom, že odvolanie takto udelenej plnej moci ustanovenou likvidátorkou žalovaného nebolo účinné (ods. 33. odôvodnenia uznesenia NS SR). Za tohto procesno-právneho stavu krajský súd posudzoval napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v podanom odvolaní zo dňa 13.9.2019. Obsahovo žalovaný kládol dôraz v rozsahu odvolacích dôvodov na dôvody procesného charakteru a až sekundárne, z opatrnosti sa žalovaný v odvolaní vyjadroval aj k nesprávosti záverov okresného súdu pri posudzovaní žalobou napadnutého uznesenia prijatého žalovaným mimo valného zhromaždenia. Žalovaný považoval napadnutý rozsudok za arbitrárny, nepreskúmateľný, pokiaľ sa okresný súd nevysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami so zreteľom k tomu, že uznesenie, neplatnosti ktorého sa žalobca domáha, ktoré bolo prijaté mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.01.2018, bolo zrušené uznesením mimo valného zhromaždenia zo dňa 04.05.2018. Žalovaný mal za to, že okresný súd nemal splnené podmienky k tomu, aby vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a súčasne žalovaný namietal aj postup okresného súdu, ktorý nevykonal dôkazy z dôvodu, keď aplikoval sudcovskú koncentráciu konania, čo podľa žalovaného nebolo správne. Okresný súd podľa žalovaného nepostupoval správne, ak nereagoval na podané ospravedlnenie žalovaného, postupom v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP.

23. K sumáru týchto procesno-právnych odvolacích dôvodov krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný.

24. Podľa názoru krajského súdu, ktorý je v zhode s postupom a názorom okresného súdu, vyjadreným v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to v odseku 3. jeho odôvodnenia, okresný súd mal splnené podmienky k tomu, aby prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Bolo nepochybne preukázané, že termín pojednávania dňa 07.06.2019 mali právni zástupcovia doručený spôsobom, keď tento termín zobrali na vedomie, a to dňa 30.04.2019 (č.l. 81 - 83 spisu). Pokiaľ aj právny zástupca žalovaného v odvolaní zdôrazňoval, že ospravedlnenie neúčasti na nariadený termín pojednávania dňa 07.06.2019 doručil okresnému súdu ešte dňa 06.06.2019 a jeho nepredloženie zákonnej sudkyňi včas nemôže byť na ujmu žalovaného, tak krajský súd má za to, že táto námietka zostala bez vplyvu k záveru, že nedošlo k ospravedlneniu včas a súčasne neboli splnené zákonné podmienky pre vyhoviecie návrhu žalovaného o odročenie pojednávania tak, ako to vyžaduje ust. § 183 ods. 1 až 3 CSP. Pokiaľ právny zástupca žalovaného dôvod na odročenie pojednávania vymedzil ako zdravotný dôvod s odkazom na správu Chirurgickej ambulancie - UPS, Považská Bystrica, vystavenú dňa 03.06.2019 a Potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti s údajom o práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného od 04.06.2019, tak pri tejto vedomosti o dôvode neúčasti právneho zástupcu žalovaného, resp. nemožnosti zúčastniť sa pojednávania už dňa 03.06.2019, mal právny zástupca žalovaného vytvorený dostatočný časový priestor, aby ospravedlnenie realizoval včas a nie až dňa 06.06.2019. Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že právny zástupca žalovaného pri vedomosti o dôvode nemožnosti zúčastniť sa pojednávania, t.j. vedomosti získanej dňa 03.06.2019, mal dostatok času na to, aby požiadal o odročenie pojednávania včas. Vzhľadom k tomu, že v zmysle ust. § 183 ods. 2 CSP dôvody neúčasti právneho zástupcu žalovaného nenastali krátko pred pojednávaním a súčasne nebolo preukázané, že žalovaný, ktorého právny zástupca zastupuje, trval na osobnom zastúpení týmto právnym zástupcom, súd namiesto žiada, aby sa takáto strana sporu dala zastúpiť iným advokátom. Podľa ust. § 183 ods. 1 CSP súd môže odročiť pojednávanie len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a súčasne musí byť splnené, že od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Právny zástupca žalovaného podľa názoru krajského súdu pri nie včasnom ospravedlnení neúčasti, pri získaní vedomosti o dôvode jeho neprítomnosti dňa 03.06.2019, nepreukázal, že žalovaný, ktorého zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení len týmto advokátom, t.j. JUDr. Tiborom Bickom. Za tohto stavu preto podľa krajského súdu bolo možné spravodlivo žiadať, aby sa žalovaný dal zastúpiť iným advokátom, čo vyplýva i z udeleného plnomocenstva žalovaným JUDr. Tiborovi Bickovi zo dňa 29.4.2019 (č.l. 100 spisu), v ktorom žalovaný súhlasil, aby advokát ustanovil za seba zástupcu a ak ich ustanoví viac, tak žalovaný súhlasil s tým, aby každý z nich konal samostatne. V zmysle ust. § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela, t.j. právny zástupca žalovaného o dôvode nemožnosti zúčastniť sa pojednávania sa dozvedel dňa 03.06.2019, pričom nepostupoval v zmysle ust. § 183 ods. 3 CSP a bezodkladne okresnému súdu tento dôvod neoznámil, ak tvrdil zaslanie ospravedlnenia dňa 06.06.2019. Podľa krajského súdu právny zástupca žalovaného mal pri vedomosti o zdravotnom dôvode dňa 03.06.2019 časový priestor na to, aby si zvolil zástupcu v zmysle aj udelenej plnej moci žalovaným, resp. ako bolo uvedené vyššie, aby včas požiadal o odročenie pojednávania. Krajský súd za uvedeného konštatuje, že neboli splnené podmienky na odročenie pojednávania, a preto pokiaľ okresný súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, tak neporušil práva žalovaného, ak dôsledne aplikoval ust. § 183 ods. 1, 2, 3 CSP.

25. Ak aj žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd nepostupoval podľa ust. § 183 ods. 4 CSP, tak uvedené rovnako zostalo bez vplyvu k zákonnosti postupu okresného súdu, ktorý vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Pre nie včasné ospravedlnenie neúčasti konajúci sudca pred pojednávaním nedisponoval návrhom právneho zástupcu žalovaného na odročenie pojednávania, a tým zákonite nemohol byť zo strany okresného súdu vykonaný postup podľa ust. § 183 ods. 4 CSP, a to oznámenie právnemu zástupcovi žalovaného, že súd dôvod na odročenie pojednávania (ne)hodnotí ako dôležitý. Krajský súd má za to, že pred okresným súdom boli splnené zákonné podmienky k tomu, aby došlo k meritórnemu prejednaniu veci v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Pri tomto závere potom zákonite nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

26. Ďalším odvolacím dôvodom žalovaného bola námietka nevykonania označených dôkazov. Krajský súd mal za preukázané, že okresný súd pri označení dôkazov žalovaným uplatnil sudcovskú koncentráciu konania podľa ust. § 153 CSP, k poučeniu ktorej došlo podľa obsahu Zápisnice z predbežného prejednania sporu pred okresným súdom zo dňa 30.4.2019 (č.l. 81 - 83 spisu). Okresný

súd poučil právnych zástupcov sporových strán, že v lehote 10 dní od 30.4.2019 uskutočnia podania, v ktorých zosumarizujú svoje dôkazné návrhy v tejto veci s tým, že ku každému dôkaznému návrhu uvedenú, akú konkrétnu spornú skutkovú okolnosť, významnú pre meritórne rozhodnutie, mienia vykonaním dôkazu preukázať. Ďalej v zápisnici z predbežného prejednanie sporu bolo uvedené, že právni zástupcovia sporových strán berú na vedomie poučenie o sudcovskej koncentrácii konania podľa ust. § 153 CSP, ktoré je okresným súdom dané, s poučením zo strany okresného súdu, že účinky naplnenia sudcovskej koncentracie konania sa viažu v tejto veci uplynutím lehoty 10 dní od 30.4.2019, čo bolo zdôraznené zo strany okresného súdu a právni zástupcovia uvedené zobrali na vedomie. I napriek uvedenému poučeniu o sudcovskej koncentrácii konania žalovaný lehotu 10 dní na doručenie podania s označením dôkazov, počítanej od 30.4.2019, nesplnil. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 9.5.2019 (č.l. 104 spisu) požiadal o predĺženie určenej lehoty na predbežnom prejednaní sporu do 20.05.2019, ktorej žiadosti okresný súd nevyhovel, čo bolo oznámené zo strany okresného súdu podaním zo dňa 10.5.2019 (č.l. 110 spisu). Pokiaľ právny zástupca žalovaného bol poučený o účinkoch sudcovskej koncentracie konania podľa ust. § 153 CSP v spojení s lehotou 10 dní, určenou na doručenie podania, označenia dôkazov, ktorá plynula od 30.4.2019 podľa Zápisnice z predbežného prejednanie sporu a podanie s návrhom označených dôkazov uskutočnil až dňa 17.05.2019 (č.l. 116 - 119 spisu), doručeným okresnému súdu dňa 18.5.2019, tak postup okresného súdu bol správny, ak aplikoval dôsledky sudcovskej koncentracie konania podľa ust. § 153 CSP a takto žalovaným prostredníctvom jeho právneho zástupcu označené dôkazy nevykonal.

27. Krajský súd poukazuje na inštitút sudcovskej koncentracie konania v zmysle ust. § 153 CSP. Z tohto procesno-právneho inštitútu vyplýva, že ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí na ne prihliadať. Podľa Čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa Čl. 10 ods. 1 CSP strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. V zmysle Čl. 10 ods. 3 CSP súd môže určiť záväzné procesné lehoty na niektoré procesné úkony. S týmito zásadami, základnými princípmi je spojená aj povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Strany sporu v zmysle uvedeného sú povinné rešpektovať pokyny súdu, smerujúce k prejednaniu sporu. Zákon súdu umožňuje určiť stranám záväznú lehotu na predloženie vyjadrení obsahujúcich skutkové tvrdenia, prípadne na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov s tým, že v prípade nedodržania predmetnej lehoty súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia alebo návrhy prihliadať, čo predstavuje procesnú preklúziu práva. Účelom sudcovskej koncentracie konania je zabezpečiť rýchlosť a hospodárnosť súdneho konania, zabrániť zbytočnému predlžovaniu konania a zabezpečiť, aby poskytnutie súdnej ochrany bolo rýchle a účinné. Táto skutočnosť je o to výraznejšia, ak je strana sporu zastúpená advokátom, ktorý by mal chápať význam a dôsledky sudcovskej koncentracie konania a ktorý by mal mať dostatočné vedomosti na to, aby posúdil, že nerešpektovanie výzvy súdu spojenej so sudcovskou koncentraciou konania môže mať za následok stratu sporu na strane jeho klienta. Krajský súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 15. novembra 2018 sp. zn. II. ÚS 530/2018, podľa ktorého „...,keďže sudcovskú koncentraciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedky procesného útoku, či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.“ Krajský súd vo vzťahu k sudcovskej koncentrácii konania poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 43/2018 zo dňa 26. februára 2019, sp. zn. 3Obdo/8/2021 zo dňa 27. mája 2021, sp. zn. 4Obdo/50/2020 zo dňa 31. mája 2021. V súlade aj s týmito rozhodnutiami v tejto veci sa konštatuje, že ak žalovaný nerešpektoval výzvu okresného súdu, ktorá mu bola daná dňa 30.4.2019 v rámci Zápisnice z predbežného prejednanie sporu a v lehote určenej okresným súdom podľa uloženého pokynu nepostupoval, nerešpektoval pokyn okresného súdu o lehote na predloženie tvrdenia a dôkazov v záväzne uloženej sudcovskej lehote 10 dní, spojenej so sudcovskou koncentraciou konania, ktorá lehota 10 dní plynula od 30.4.2019, tak potom došlo k procesnej preklúzii práva, aby žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu predkladal nové tvrdenia a nové dôkazy. V danej veci uvedené znamenalo to, že okresný súd nemohol vykonať dôkazy predložené právnym zástupcom žalovaného, označené až po uplynutí okresným súdom určenej lehoty, t.j. v podaní právneho zástupcu žalovaného zo dňa 17.05.2019, doručenom okresnému súdu dňa 18.05.2019. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca nerešpektoval pokyny okresného súdu, čím došlo k sudcovskej koncentrácii konania, resp. k procesnej preklúzii práva po uplynutí lehoty označovať dôkazy, a tým okresný súd nemal ani zákonný priestor, aby vykonal dôkazy označené žalovaným po účinkoch inštitútu sudcovskej koncentracie konania. Odvolací

dôvod žalovaného, ktorým namietal nevykonanie dôkazov, bol irelevantný, pretože vo vzťahu k týmto dôkazom nastali účinky okresným súdom uplatnenej sudcovskej koncentrácie konania.

28. Pokiaľ ide o dôkaz, ktorý uviedol žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 07.05.2018 (č.l. 40 spisu), t.j. keď navrhol výsluch svedkyne H. K., tak k tomuto dôkazu sa vyjadril okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ods. 16.. K tomuto žalovaným navrhnutému dôkazu okresný súd k jeho nevykonaniu zvýraznil primárny dôvod rozhodnutia vo veci, a to pri vyhovení žalobe žalobcu aplikáciu Čl. VIII bodu 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného, keď podľa názoru okresného súdu na platné prijatie Uznesenia mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.01.2018 nebol dosiahnutý potrebný počet 3.350 hlasov. Krajský súd k tomuto dôkazu navrhnutému žalovaným v podaní zo dňa 7.5.2018 uvádza, že tento dôkaz a jeho nevykonanie pred okresným súdom nebol pre posúdenie veci, a to ani v odvolacom konaní, rozhodný, podstatný, pretože podľa dôvodov žaloby žalobcu bolo potrebné vyhodnotiť, či napadnuté uznesenie bolo prijaté spôsobom, ktorý vyžaduje zákon, resp. spoločenská zmluva žalovaného, t.j. či získalo potrebný počet hlasov.

29. Krajský súd uvádza, že nevykonaním dôkazov označených žalovaným prostredníctvom právneho zástupcu nedošlo k zásahu do práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Nevykonanie dôkazov okresným súdom bolo v súlade s aplikovaným inštitútom sudcovskej koncentrácie konania v zmysle ust. § 153 CSP a v súlade so zásadou, že súd vykonáva dôkazy, ktorú sú podstatné a rozhodné pre posúdenie veci, a to všetko za aplikácie Čl. 17 CSP. Krajský súd považuje napadnutý rozsudok za preskúmateľný, pretože obsahuje náležitosti odôvodnenia vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný v odvolaní namietal jeho nedostatočné zdôvodnenie, pokiaľ sa okresný súd nevysporiadal s obranou žalovaného v tom, že Uznesenie mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.01.2018, ktoré bolo napadnuté žalobou žalobcu a prejednané okresným súdom, bolo zrušené uznesením žalovaného mimo valného zhromaždenia zo dňa 04.05.2018. Žalovaný v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku namietal, že hoci bolo odpovedané na otázku sudkyne, že nebola podaná žaloba o vylúčenie žalobcu ako spoločníka zo spoločnosti, tak na uvedené okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nereagoval, s touto okolnosťou sa nevysporiadal. Ani tento odvolací dôvod žalovaného nehodnotil krajský súd ako relevantný. Podstatné a určujúce je vymedzenie sporového konania. Žalobou žalobcu bolo namietané Uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018. Ak aj v zmysle tohto napádaného uznesenia žalovaný nepodal žalobu o vylúčenie žalobcu ako spoločníka zo spoločnosti za tvrdené porušenie povinnosti spoločníka, tak uvedené je už v rovine (ne)konania žalovaného. V konaní podanej žaloby žalobcu o určenie neplatnosti Uznesenia žalovaného zo dňa 11.01.2018 mimo valného zhromaždenia žalovaného bolo určujúce sa zaoberať dôvodmi neplatnosti a nie následným konaním alebo nekonaním žalovaného. Podľa názoru krajského súdu, pre danú sporovú vec je bez vplyvu aj poukaz žalovaného na uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 4.5.2018 (č.l. 41 spisu), podľa ktorého malo byť uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018, ktoré sa stalo predmetom sporu, zrušené. V podstate išlo o Návrh uznesenia mimo valného zhromaždenia žalovaného, ktorý bol zo dňa 4.5.2018 (č.l. 41 spisu) a ak išlo len o „návrh“, tak v takomto štádiu táto listina nemohla ovplyvniť predmet súdneho sporu. Ak aj krajský súd vo väzbe k týmto odvolacím dôvodom žalovaného uviedol tieto doplnenia v odôvodnení svojho rozsudku, tak k tomuto pristúpil len pre zvýraznenie neopodstatnenosti odvolania žalovaným za konštatovania riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu.

30. K odvolacím dôvodom žalovaného, ktoré sa viazali k meritórnemu prejednaniu veci, so zvýraznením čl. XVII bodu 2.) spoločenskej zmluvy žalovaného v spojení s ust. § 127 ods. 5 písm. b) Obchodného zákonníka, krajský súd uvádza, že podstatné v danej veci bolo to, že žalobou sa napadlo Uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018, u ktorého v zmysle ust. § 130 Obchodného zákonníka oproti prijímaniu uznesení na zasadnutí valného zhromaždenia spoločnosti je odlišné to, že väčšina sa počíta z celkového počtu hlasov prislúchajúcich všetkým spoločníkom, nielen z prítomných, ako je to pri prijímaní uznesení v rámci konaného valného zhromaždenia spoločnosti. Krajský súd vzhľadom k dátumu napádaného Uznesenia mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.01.2018, s doručením žaloby na okresný súd dňa 08.02.2018, konštatuje, že žaloba bola podaná v požadovanej trojmesačnej prekluzívnej lehote, ktorá platí aj v prípade napadnutia uznesenia prijatého mimo valného zhromaždenia podľa ust. § 130 Obchodného zákonníka, v spojení s ust. § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka.

31. Obsahom Uznesenia mimo valného zhromaždenia zo dňa 11.1.2018 (č.l. 12 spisu) bolo podanie žaloby žalovaným o vylúčenie žalobcu ako spoločníka za porušenie povinnosti spoločníka, ktorého sa dopúšťa v podstate tým, že ako spoločník poškodenej spoločnosti -spoločnosti PK - Partner s.r.o. previedol na konkurenčnú spoločnosť motorové vozidlá zamestnancov tak, ako je uvedené vo výzve zo dňa 04.10.2017, tuneluje poškodenú spoločnosť tak, že bez vedomia a súhlasu konateľa C. K. previedol z účtu poškodenej spoločnosti značné finančné prostriedky, a tak dňa 11.10.2017 z účtu previedol celkom 36.609,34 Eur a tieto napriek výzve zo dňa 8.11.2017 nevrátil. Okrem uvedeného konania sa (žalobca) Mgr. L. dopúšťa nekalosúťažného konania v zmysle ust. § 44 ods. 2 písm. c), d), g) Obchodného zákonníka, keď ako spoločník poškodenej spoločnosti, konkurenčnej spoločnosti I a spoločnosti GO-KO, s.r.o., IČO: 50 895 311, porušil obchodné tajomstvo a zneužil informácie o obchodných partneroch poškodenej spoločnosti, ktoré neboli verejnosti prístupné a s INA Kysuce s.r.o., IČO: 36 386 553, Schaeffler Skalica s.r.o. (predtým INA Skalica s.r.o.), IČO: 36 998 140, KIA Motors Slovakia s.r.o. uzavrel obchodné zmluvy na úkor poškodenej spoločnosti v súlade s predmetom jej činnosti. Tohto konania sa dopúšťa napriek tomu, že bol vyzvaný na upustenie od takého konania a upozornený na možnosť vylúčenia zo spoločnosti.“

32. Podľa ust. § 127 ods. 5 písm. b) Obchodného zákonníka spoločník nemôže vykonávať hlasovacie právo, ak valné zhromaždenie rozhoduje o jeho vylúčení alebo podaní návrhu na jeho vylúčenie zo spoločnosti.

33. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 15. uviedol, že túto obranu žalovaného nevyhodnotil ako relevantnú, pretože za určujúce pri vyhovení žaloby žalobcu bolo dojednanie čl. VIII bod 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného.

34. Podľa čl. VIII bodu 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného (č.l. 89 spisu) ...„Na prijatie akéhokoľvek rozhodnutia valného zhromaždenia je potrebných aspoň 3.350 hlasov, čo predstavuje 67% všetkých hlasov spoločníkov. Tým je zároveň dané kvórum pre uznášaniaschopnosť valného zhromaždenia. Rozhodnutia valného zhromaždenia zaväzujú spoločníkov i orgány spoločníkov.“

35. Podľa čl. VIII. bodu 5.) spoločenskej zmluvy žalovaného bolo zrejmé, že žalobca mal 2.550 hlasov, t.j. 51% všetkých hlasov a druhý spoločník C. K. 2.450 hlasov, t.j. 49% všetkých hlasov.

36. Podľa čl. XVII bodu 2.) spoločenskej zmluvy žalovaného ...„právne vzťahy v tejto spoločenskej zmluve výslovne neupravené, sa spravujú príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako aj ostatnými právnymi predpismi platnými na území Slovenskej republiky.“

37. Pokiaľ výslovne žalovaný nemal v spoločenskej zmluve dohodnuté prijímanie rozhodnutia aj mimo valného zhromaždenia, tak v takomto prípade je potrebné aplikovať ust. § 130 Obchodného zákonníka. Ak žalovaný nemal pri prijímaní rozhodnutí mimo valného zhromaždenia dohodnutý spôsob hlasovania, tak krajský súd uvádza, že je potrebné vychádzať zo spoločenskej zmluvy žalovaného, ak do pôsobnosti valného zhromaždenia podľa čl. VIII bodu 2.) písm. g) patrí aj rozhodovanie o vylúčení spoločníka zo spoločnosti pri neplnení vkladovej, resp. príplatkovej povinnosti (§ 113, § 121 Obchodného zákonníka), rozhodovanie o podaní návrhu na vylúčenie spoločníka súdom (§ 149 Obchodného zákonníka). Ak žalovaný do pôsobnosti valného zhromaždenia zahrnul aj rozhodovanie o podaní návrhu na vylúčenie spoločníka súdom, tak potom pre prijatie takéhoto uznesenia mimo valného zhromaždenia je vždy potrebné prijatie takou väčšinou, resp. takým potrebným počtom hlasov, ktorý je vyžadovaný spoločenskou zmluvou. Podľa spoločenskej zmluvy žalovaného v zmysle čl. VIII bodu 6.) bolo potrebné na prijatie rozhodnutia - uznesenia valného zhromaždenia aspoň 3.350 hlasov. Hoci sa v zmysle ust. § 130 Obchodného zákonníka väčšina počíta z celkového počtu hlasov prislúchajúcich všetkým spoločníkom, v súvislosti s napadnutým uznesením žalovaného, ktorým sa podáva do 30 dní do prijatia tohto uznesenia na súd žaloba o vylúčenie žalobcu ako spoločníka zo spoločnosti za porušenie povinnosti spoločníka, sa v zmysle ust. § 127 ods. 5 písm. b) Obchodného zákonníka nevychádza z počtu hlasov, ktorý prislúcha žalobcovi ako spoločníkovi, o ktorom sa rozhodovalo napadnutým uznesením. Aj vzhľadom k uvedenému nemohlo byť Uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018 platné, prijaté v súlade so spoločenskou zmluvou žalovaného, pokiaľ v zmysle čl. VIII bodu 6.) spoločenskej zmluvy žalovaného bolo potrebné na prijatie aj tohto Uznesenia mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018 aspoň 3.350 hlasov. Druhý spoločník žalovaného C. K. disponoval len počtom 2.450 hlasov, a tým napadnuté uznesenie mimo valného zhromaždenia

žalovaného nebolo prijaté v súlade so spoločenskou zmluvou žalovaného, resp. ide o uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného, ktoré je v rozpore so spoločenskou zmluvou žalovaného. Krajský súd sa preto stotožňuje so záverom okresného súdu, že znenie spoločenskej zmluvy v čl. VIII bodu 6.) je jednoznačné, ak sa na platné prijatie rozhodnutia valného zhromaždenia vyžadovalo 3.350 hlasov, čo nebolo splnené, pokiaľ za žalobou napádané Uznesenie mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018 mal hlasovať len druhý spoločník C. K., ktorý má 2.450 hlasov, naviac, ak podľa dôkaznej povinnosti žalovaného nebolo preukázané, že za toto uznesenie tento spoločník - p. C. K. hlasoval.

38. Krajský súd k vyjadreným záverom, viažucim sa k odvolaniu žalovaného v meritórnej časti považuje za potrebné dodať, že rozhodnutie - uznesenie, ktoré sa prijíma mimo valného zhromaždenia spoločnosti, t.j. uznesenia prijaté „per rollam“ sú platne prijaté v prípade, ak za ne hlasoval taký počet hlasov, aký by bol v zmysle zákona, spoločenskej zmluvy potrebný, ak by k prijatiu uznesení došlo na rokovaní valného zhromaždenia, avšak s tým podstatným rozdielom, že zákonom alebo spoločenskou zmluvou požadovaná väčšina hlasov, potrebná na prijatie uznesenia „per rollam“ sa vždy vypočíta z celkového počtu hlasov patriacich všetkým spoločníkom, a to bez ohľadu na to, či ide o uznesenie, na prijatie ktorého v zmysle zákona alebo spoločenskej zmluvy na valnom zhromaždení stačí jednoduchá väčšina hlasov prítomných spoločníkov alebo uznesenie, na prijatie ktorého je potrebná kvalifikovaná väčšina hlasov všetkých spoločníkov, ako aj bez ohľadu na to, koľkí zo spoločníkov sa k návrhu na prijatie uznesenia skutočne vyjadrili. Pri prijímaní uznesení „per rollam“ nedochádza k zisťovaniu uznášaniaschopnosti tak, ako je to v prípade rokovania valného zhromaždenia, na ktorom je uznášaniaschopnosť základným predpokladom na to, aby valné zhromaždenie vôbec mohlo prikročiť k prijímaniu uznesení. Počet hlasov potrebný na prijatie uznesení „per rollam“ sa nepočíta z počtu hlasov spoločníkov, ktorí sa na písomnom hlasovaní zúčastnili, ale z celkového počtu hlasov všetkých spoločníkov, t.j. aj tých, ktorí sa k predloženému návrhu uznesenia nevyjadrili. K tejto všeobecnej časti krajský súd v pomeroch danej veci uvádza nasledovné. Ak sa aj neprihliadne na počet hlasov spoločníka žalovaného, o vylúčenie ktorého sa malo jednať podanou žalobou zo strany spoločnosti v zmysle ust. § 127 ods. 5 písm. b) Obchodného zákonníka, tak spoločenskou zmluvou žalovaného aj uvedené rozhodovanie bolo zverené do pôsobnosti valného zhromaždenia žalovaného, pre prijatie ktorého bol potrebný počet 3.350 hlasov. Tento počet nebol dosiahnutý. Opak nebol v konaní pred okresným súdom preukázaný. Pri zistení uvedeného bolo namieste, ak okresný súd žalobe o určenie neplatnosti takéhoto Uznesenia mimo valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 11.01.2018 vyhovel a určil jeho neplatnosť. Krajský súd na základe týchto uvedených zhodnotení napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vo výroku vecne správne rozhodnutie. Pokiaľ aj krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku rozviedol svoju vlastnú právnu argumentáciu, tak uvedené bolo v súlade s tým, aby sa krajský súd zákonne požadovaným spôsobom v dostatočnom a odôvodňujúcom rozsahu vysporiadal s odvolacími dôvodmi žalovaného.

39. Výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania osobitnými odvolacími dôvodmi nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej, bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

41. Krajský súd samostatným výrokom rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania. V danej veci, v súvislosti s podaným odvolaním žalovaného a vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovaného v podaní zo dňa 7.11.2019 (č.l. 227 spisu), v ktorom žalobca prostredníctvom zástupcu poukázal na zánik plnomocenstva na strane právneho zástupcu žalovaného z titulu ustanovenia likvidátorky Bc. L., oznámením o odvolaní plnomocenstva udeleného právnenému zástupcovi žalovaného ustanovenou likvidátorkou Bc. L. L., krajský súd uznesením č.k. 13Cob/204/2019-245 zo dňa 8. januára 2020 odvolanie zo dňa 13.9.2019 podané JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, za žalovaného PK - Partner s.r.o., IČO: 44 496 711, proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/16/2018-165 zo dňa 7. júna 2019 odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Vo vyvolanom dovolacom konaní mal žalovaný úspech. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4Obdo/47/2020 zo dňa 25. februára 2021 predmetné uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia najvyšší súd uviedol, že o trovách dovolacieho konania

rozhodne odvolací súd v konečnom rozhodnutí. Bolo zrejmé, že v dovolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. K výrokovej časti o náhrade trov dovolacieho konania krajský súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 453/2019 zo dňa 19. novembra 2019, podľa ktorého „...Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).“ V súlade s týmto uznesením ústavného súdu krajský súd v spojení aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/47/2020 zo dňa 25. februára 2021 zohľadnil úspech žalovaného v tejto časti dovolacieho konania a priznal proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania. Pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania v zmysle ust. § 453 ods. 1 CSP boli aplikované ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.